

ковдри, постільні речі, предмети гігієни, одяг і пальне. Наша доросла молодь добровільно присвятила свій час, щоб за допомогою Інтернету, громадських комунікаційних засобів та інших сучасних засобів зв'язку розшукати місцевих членів, яких не знайшли. За допомогою моторолерів, наданих Церквою, члени Церкви доставляють допомогу в ті регіони, куди важко дібратися автомобілем. У багатьох колах та приходах Токіо, Нагої та Осаки було організовано проекти служіння зі збирання гігієнічних наборів та наборів для прибирання. Таким чином 4 тис. волонтерів надали понад 40 тис. годин служіння. Наша допомога буде й надалі надаватися в Японії та в інших місцях, де в ній буде потреба.

Мої брати і сестри, я дякую вам за вашу віру й відданість евангелії, за любов і турботу, які ви виявляєте одне одному, і за служіння, яке здійснюєте у ваших приходах і філіях та колах і округах. Дякую також за віру в сплаті десятини й пожертвувань та за ваші щедрі внески до інших церковних фондів.

На кінець 2010 року 52 225 місіонерів служили в 340 місцях по всьому світу. Місіонерська робота є джерелом життєвої сили царства. Я хочу запропонувати всім, хто спроможний, зробити щедрі пожертвування до головного місіонерського фонду Церкви.

А зараз, брати і сестри, ми з радістю послухаємо виступи, які для нас пролунають сьогодні й завтра. Промовці прагнули небесної допомоги і спрямування під час підготовки своїх послань. Я молюся про те, щоб, слухаючи і навчаючись, ми сповнилися Духом Господа й отримали духовний підйом і натхнення. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Старійшина Л. Том Перрі
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Суботній день і причастя

Нехай ваші сім'ї сповнюються любові, коли ви будете шанувати Суботній день упродовж усього дня і відчувати його духовні благословення упродовж тижня.

Мої брати і сестри по всьому світу! Цього ранку ми прийшли послухати голос пророка. Я свідчу, що той голос, який ми щойно чули, є голосом сучасного пророка Божого, який живе на землі в наш час—Президента Томаса С. Монсона. Яким благословенням для нас є його вчення і приклад!

Цього року всі ми маємо нагоду вивчати на Недільній школі слова пророків з Нового Завіту. У той час як Старий Завіт досліджує справи пророків і народу, Новий Завіт зосереджується на житті та впливі єдиної Людини, Яка прийшла в смертне життя, маючи подвійне громадянство—як небесне, так і земне. Це—наш Спаситель і Викупитель Ісус Христос.

Сьогоднішній світ настільки насичений вченнями людськими, що нам легко забути і втратити віру в ту найважливішу розповідь про життя і служіння Спасителя—Новий Завіт. Ця священна книга є серцевиною всього описаного в Писаннях, так само, як і Сам Спаситель має бути серцевиною нашого життя. Ми повинні взяти на

себе зобов'язання вивчати й високо цінувати цю книгу!

Вивчаючи Новий Завіт, ми знайдемо безцінні перлини мудрості. Я завжди із задоволенням читаю розповіді Павла, де він описує свої подорожі та встановлення Спасителевої Церкви, особливо його повчання, звернені до Тимофія. У четвертому розділі Павлових послань до Тимофія ми читаємо: “Наказуй оце та навчай! ... Будь зразком для вірних у слові, у житті, у любові, у душі, у вірі, у чистості”¹. Я вважаю, що найкращий спосіб, у який ми можемо почати чи продовжувати бути зразком для вірних, це дотримання Суботнього дня.

З часів сотворіння світу один день було виокремлено серед усіх інших. “І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив”². Навіть Бог відпочивав від Своїх трудів того дня, і Він сподівається, що Його діти чинитимуть так само. Дітям Ізраїля Він дав заповідь:

“Пам'ятай день суботній, щоб святити його!

Шість день працею і роби всю працю свою,

а день сьомий—субота для Господа, Бога твого. ...

Тому поблагословив Господь день суботній і освятив його”³.

Модель дотримання Суботнього дня має завжди включати в себе поклоніння. Після того як Адам і Єва стали смертними, їм було дано заповідь “поклоня[тися] Господу Богу їхньому і принос[ити] в жертву перворідних від своїх отар для жертвоприношення Господу. ... Це є подобою жертви Єдинонародженого від Батька”⁴. Принесення в жертву тварин було нагадуванням нащадкам Адама, що одного дня Агнець Божий, Ісус Христос, принесе в жертву за нас Своє власне життя.

Упродовж усього Свого життя Спаситель говорив про цю жертву⁵. Напередодні Його розп'яття ці слова почали виповнюватися. Він зібрав разом учнів у верхній кімнаті подали від суєтності світу і запровадив Причастя Господньої вечері.

“Як вони ж споживали, Ісус узяв хліб, і поблагословив, поламав, і давав Своїм учням, і сказав: “Прийміть, споживайте, це—тіло Мое”.

А взявши чашу, і подяку вчинивши, Він подав їм і сказав: “Пийте з неї всі,

бо це—кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів”⁶.

З того часу й надалі Спасителева Спокута стала великою і останньою жертвою. Коли Він прийшов на Американський континент після Свого воскресіння, то надав Своє священство Своїм учням і запровадив причастя, сказавши:

“І це ви завжди будете ретельно виконувати, ... як Я розломив хліб, і благословив його, і дав його вам. ...

І це буде свідченням Батькові, що ви завжди пам'ятаєте Мене. А якщо

ви завжди пам'ятатимете Мене, Мій Дух буде завжди з вами”⁷.

Визначним є те, що навіть у темні часи відступництва люди багатьма способами дотримувалися заповіді поклонятися в день Суботній та причащатися.

Коли євангелію було відновлено, троє апостолів, Петро, Яків та Іван, які вперше отримали причастя від Спасителя, явилися Джозефу Сміту й Оліверу Каудері. Під їхнім керівництвом було відновлено повноваження священства, необхідні для прислужування причастя членам Церкви⁸.

Це повноваження священства, яке було передане Спасителем пророкам і апостолам, а від них до нас, існує на землі й зараз. Юні носії священства по всьому світу роблять усе необхідне, щоб бути гідними застосування сили священства, щиро дотримуючись заповідей і живучи за євангельськими нормами. Якщо ці юнаки мають духовно чисті руки і щире серце, тоді вони готують і благословляють причастя таким чином, як вказав Спаситель—так само, як Він це робив 2000 років тому.

Причащення—це головне в дотриманні Суботнього дня. В Ученні і Завітах Господь наказує всім нам:

“І щоб ти міг повніше утримувати себе незаплямованим від світу, ходи в дім молитви і піднось свої священнодійства в Мій святий день.

Бо істинно, це є день призначений тобі, щоб відпочивати від своїх трудів і виявляти свою відданість Всевишньому. ...

І в цей день не роби нічого іншого”⁹.

Якщо ми поміркуємо над цим вірцем дотримання Суботнього дня і причастя у своєму житті, то виявиться, що Господь вимагає від нас виконання трьох речей: перше, залишати себе незаплямованими від світу; друге, ходити в дім молитви й підносити священнодійства, і третє, відпочивати від трудів.

Надзвичайно прекрасно бути християнином і жити так, як істинний учень Христа. Він казав про нас: “Не від світу вони, як і Я не від світу”¹⁰. Він сподівається, що ми будемо уникати таких мирських справ, як робота й розваги, щоб тримати себе незаплямованими від світу в Суботній день.

Я впевнений, що Він також бажає, аби ми одягалися належно. Наша молодь може подумати, що знайомий вислів “найкращий недільний одяг” уже застарів. Однак ми знаємо, що коли недільний одяг перестає відрізнятися від того, що ми носимо кожного дня, те ж саме відбудеться з нашим ставленням і вчинками. Звичайно ж, нашим дітям не потрібно носити святковий недільний одяг, доки не сяде сонце. Однак те, який одяг ми їх заохочуємо носити

й ті заходи, які плануємо, допоможе дітям підготуватися до причастя і насолоджуватися його благословенням упродовж дня.

Що означає підносити свої священнодійства Господу? Ми визнаємо, що всі робимо помилки. Кожному з нас необхідно сповідатися Небесному Батькові та людям, яких ми могли образити, у своїх гріхах і помилках та облишити їх. Суботній день надає нам чудову можливість піднести ці—наші священнодійства—Господу. Він сказав: “Пам’ятай, що в цей, Господній день, ти маєш нести свої жертвування і свої священнодійства до Всевишнього, сповідаючись у своїх гріхах своїм братам і перед Господом”¹¹.

Старійшина Мелвін Дж. Баллард сказав так: “Ми хочемо, щоб кожен святий останніх днів прийшов до столу з причастям, бо це місце самоаналізу, самоперевірки, де ми можемо навчатися випрямляти свій курс і робити наше життя більш правильним, узгоджуючи його з ученнями Церкви, а також з братами і сестрами”¹².

Якщо ми гідно причащаємося, то свідчимо, що готові взяти на себе ім’я Спасителя і дотримуватися Його заповідей і завжди *пам’ятати* Його, щоб Його Дух міг бути з нами. Таким чином ми поновлюємо свій завіт хрищення. Господь запевнив Своїх учнів: “Щоразу, коли ви робитимете це, ви згадуватимете цю годину, коли Я був з вами”¹³.

Іноді ми думаємо про те, що відпочинок від трудів означає не вмикати сінозбиральну техніку або повісити на двері офісу табличку з написом “Зачинено”. Однак у сьогоденному світі робота тісно вплелася в наше повсякденне життя. Це означає, що ми вдома можемо займатися своїм бізнесом, брати

участь у спортивних змаганнях та інших справах, що відводять нас від поклоніння в день Суботній та можливості служити іншим.

“Не стався легковажно до священного”¹⁴. Так сказав Господь святим через одкровення, ніби для того, щоб нагадати нам про слова, звернені до Його учнів: “Субота постала для чоловіка, а не чоловік для суботи”¹⁵.

Брати і сестри, у останні дні супротивник досягає своєї мети, коли ми послаблюємо виконання своїх зобов'язань перед Спасителем, нехтуємо Його вченнями, даними в Новому Завіті та в інших Писаннях, і перестаємо йти за Ним. Батьки, зараз настав час навчати наших дітей бути прикладом для вірних шляхом відвідування причасних зборів. Коли настає ранок неділі, попідкуйтеся про те, щоб діти перед цим добре відпочили, належно одягнулися й духовно підготувалися приймати символи причастя та отримати осяйну, надихаючу, облагороджуючу силу Святого Духа. Нехай наші сім'ї сповнюються любові, коли ви будете шанувати Суботній день упродовж усього дня і відчувати його духовні благословення упродовж тижня. Закликайте своїх синів і дочок “уста[ти] і ся[яти]”, дотримуючись Суботнього дня у святості, щоб “[їхне] світло могло бути прапором для народів”¹⁶.

З плином років я не перестаю розмірковувати про Суботні дні моєї юності і молодості. Я й досі пам'ятаю, як уперше розносив причастя дияконом, і ті маленькі скляночки, які я передавав членам нашого приходу. Кілька років тому церковну будівлю в моєму місті було реконструйовано. Невелика ніша в кафедрі була закрита наглухо. Коли її відкрили, то знайшли кілька тих скляночок, які пролежали в ній багато років. Одну

з них подарували мені як сувенір.

Я також пам'ятаю зелений ящик, який ми носили з собою в Корпусі морської піхоти. Всередині того ящика знаходилися дерев'яна таця і пакетики з причасними скляночками, аби ми могли отримувати благословення миру й надії Господньої вечері навіть серед конфліктів та розпачу війни.

Коли я думаю про ті скляночки для причастя часів своєї молодості, одну із них у затишній долині мого дому, де я провів юнацькі роки, а іншу—за тисячі миль у Тихому океані, то сповнююся вдячності за те, що Спаситель світу захотів випити з “гіркої чаші”¹⁷ за мене. І оскільки Він це зробив, я можу сказати разом зі псалмоспівцем: “Моя чаша—то надмір пиття”¹⁸ разом з благословенням Його нескінченної і вічної Спокути.

Сьогодні, напередодні Суботнього дня, коли ми починаємо цю прекрасну конференцію, згадаймо благословення і можливості, які стають нашими, коли ми кожного тижня приходимо у свої приходи і філії на причасні збори.

Київ, Україна

Підготуймося й так поведьмося в день Суботній, щоб прикликати на себе і на свої сім'ї обіцяні благословення. Я складаю своє особливе свідчення, що найвища радість, яку ми отримуємо в цьому житті—це йти за Спасителем. Дотримуймося Його заповідей, зберігаючи Його священний день у святості. Про це я молюся в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

- 1 Тимофію 4:11–12.
2. Буття 2:3.
3. Вихід 20:8–11.
4. Мойсей 5:5, 7.
5. Див., наприклад, Марк 10:32–34; Іван 2:19; 10:17; 12:32.
6. Матвій 26:26–28.
7. 3 Нефій 18:6–7.
8. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:68–69, 72; див. також Учення і Завіти 27:12–13.
9. Учення і Завіти 59:9–10, 13.
10. Іван 17:16.
11. Учення і Завіти 59:12.
12. У Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 150.
13. Joseph Smith Translation, Mark 14:21, in Bible appendix.
14. Учення і Завіти 6:12.
15. Марк 2:27.
16. Учення і Завіти 115:5.
17. 3 Нефій 11:11.
18. Псалми 23:5.